

Directeur: J. Geerligs
 Redactie en administratie
 Keizersgracht 324
 Amsterdam
 Telefoon (020) 6 25 65
 Postbus 343 — Amsterdam

DE WAARHEID

VOLKSDAGBLAD VOOR NEDERLAND

LOSSE NUMMERS / 0,30
 Abonnementprijs:
 per week / 1,56
 per maand / 6,75
 per kwartaal / 20,—
 Studenten
 per kwartaal / 10,—
 Postgiro 246337
 Gem. Giro W 5607

Overdruk van vrijdag 1 september 1972

Voor een beter bestaan!

MANIFEST VAN DE CPN

*Verslaat het rechtse
 Biesheuvel-bewind!*

*Met de communisten
 voor eenheid van links!*

Voor een democratische regering van en voor het gehele werkende volk!

De Communistische Partij van Nederland richt zich langs deze weg tot *alle progressieve Nederlanders:*

tot de *arbeiders en beambten*, mannen en vrouwen, die zich tegen de inflatie moeten beschermen door hogere lonen af te dwingen;
 tot de *boeren, middenstanders en beoefenaren der vrije beroepen*, die strijden voor bestaansmogelijkheid tegenover de concerns en groot-winkelbedrijven en tegen een overheid die hen zware belastingen oplegt en blootstelt aan bureaucratisch dirigisme;
 tot *studenten, onderwijskrachten, scholieren en ouders*, die de handschoen hebben opgenomen en massaal het gevecht leveren tegen verhoging van college- en schoolgeld en tegen onderwijsafbraak op alle niveaus;
 tot de *kunstenaars*, die niet wensen te berusten in de manier waarop een afgetakeld regiem kunst en kunstenaar, cultuur en cultuurvoortbrenger, tracht te ruïneren.

Het kabinet-Biesheuvel heeft schipbreuk geleden!

Het is bezweken aan zijn innerlijke tegenstellingen en is compleet overspoeld door de massabeweging, die geen enkele groep van de werkende bevolking onberoerd heeft gelaten. Het is vooral gestrand op zijn poging om de nullijn van Bakkenist voor de lonen in te voeren en daarmee het levenspeil van de loon- en salaristrekken in feite te verlagen. Daarmee raakte het direct aan de werkers, aan hun gezin, hun dagelijks bestaan, hun leven in een land waar de ondernemers zich mateloos verrijken, de dividendenstroom aanhoudt en de bewapeningsuitgaven tot een monsterachtige hoogte zijn opgevoerd.

Met verbijstering en verachting hebben velen tijdens de kabinetseris naar de televisie gekeken en daar het schouwspel gezien van verval van regering en rechtse partijen. Dat waren beelden van een reactie over de gehele lijn, van een tijdperk dat ten einde spoed. Naarmate het bewind van het grote kapitaal de grond onder de voeten verliest, grijpt het meer en meer naar de methode van de onbeschamde intrige, van chantage van het parlement en neemt het zijn toevlucht tot openlijke dictatoriale maatregelen. Dat is in alle kapitalistische landen, vooral in de EEG, te zien.

In dit teken staat ook het plan van Biesheuvel en de zijnen om, nadat zij hun meerderheid in de Tweede Kamer verloren hebben, nog gauw voor de verkiezingen een reeks van verslechteringen voor de bevolking door te drukken met de hulp van rechtse splintergroepen. Zij willen suggereren, dat het geen zin zou hebben naar de stembus te gaan, want 'je zou toch niks meer aan de voldongen feiten kunnen veranderen'. Zo wil men de democratie ondermijnen, zo wil men politieke onverschilligheid kweken, vooral onder de jongeren die dit jaar voor het eerst gaan kiezen.

PROGRESSIEVE KIEZERS, JONGEREN VOORAL, TRAPT HIER NIET IN!!!

De Biesheuvel-club mist de kracht om nog voldongen feiten te stellen!!
Een paar dagen actie van de havenarbeiders in Amsterdam en zij moest reeds door de knieën. Haar plan om daar de nullijn op te leggen ging niet door.

Dit bewijst dat alle verslechteringen ongedaan kunnen worden gemaakt. Alle gerechtvaardigde eisen van het werkende volk kunnen vervuld worden als in het verleden van de actie op de bedrijven en op de universiteiten, in buurten, steden en dorpen, bij de verkiezingen **MET DEZELFDE DAADKRACHT** ook van het stembiljet gebruik wordt gemaakt.

Hoe is het kabinet-Biesheuvel aan zijn eind gekomen? Een vloedgolf van verzet rjst omhoog in verscheidene landen van Europa, in Engeland, in Frankrijk — dan hier, dan daar.

In ons eigen land heeft de actie voor loonsverhoging, voor de democratische rechten en tegen de manipulaties met de klasse-justitie de tegenstellingen binnen de regeringspartijen en binnen de regeringcoalitie op de spits gedreven.

Deze tegenstellingen bereiken het breukpunt toen de arbeiders op de bedrijven en de leden van het NVV lieten weten geen genoege te zullen nemen

met welk plan tot 'het afzien van een reële inkomensverbetering' dan ook, aangezien dit onder de huidige omstandigheden alleen maar neerkomt op een verlaging van het levenspeil. Zo sterk was de afwijzing van dergelijke ondernemersplannen dat ook de leiding van het NVV zich daaraan niet kon onttrekken. De leiders van CNV en NKV, die langs sluipwegen probeerden om de strijd alsnog te breken en die in feite optreden als de zaakwaarnemers van Biesheuvel en de zijnen binnen de vakbeweging, kregen de kous op de kop! De hele ontwikkeling wijst erop, dat wij **NAAR EEN KEERPUNT** toegaan, waarbij de keuze zal zijn: of verder afzakken naar dictatoriale methodes, met nog grotere ontrecting van de arbeidersbeweging en aantasting van de vrijheid van de burgers, of eensgezinde strijd voor een progressieve regeringsmacht, tot stand gekomen door een democratische meerderheid in de Tweede Kamer en met actieve steun van de moderne vakbeweging, het NVV, en alle werkende mensen.

Wij beleven thans op dit gebied een doorbraak in Frankrijk!
De Franse socialistische partij en de Franse communistische partij hebben daar een verbond gesloten om gezamenlijk storm te lopen tegen het autoritaire bewind van president Pompidou.

Zij hebben een gemeenschappelijk program aangenomen als regeringsaccord. In voorzieit in belangrijke sociale verbeteringen voor alle arbeiders, in een progressieve onderwijservorming, verkorting van de dienstdadig tot 6 maanden en bovenal in ingrijpende structurele hervormingen, door een reeks van nationalisaties van banken en concerns, om de macht van het grote kapitaal te lijf te gaan. Er is door beide partijen een gemeenschappelijke Europese politiek op grondslag van nationale zelfstandigheid en met afschaffing van de atoombestuur uitgewerkt. De socialistisch-communistische eenheid in Frankrijk strekt zich dus ook uit tot de EEG. Samen hebben beide partijen besloten in de EEG consequent voor de nationale belangen van Frankrijk op te komen, tegen de Westduitse en Amerikaanse overheersing, tegen de macht van de multi-nationale concerns en voor de democratische eisen op elk gebied.

Dit geeft de samenwerking van communisten en socialisten ook een Westeuropese betekenis, een Westeuropese dimensie, die voor alle landen van de EEG consequenties heeft.

Voor het eerst blijkt het mogelijk voor socialisten om met communisten een gemeenschappelijke buitenlandse politiek in Europa te voeren. Beide partijen in Frankrijk hebben zich tegenover de kiezers verplicht dit program uit te voeren als zij hiervoor een meerderheid in het parlement krijgen. Verschillen blijven op divers gebied tussen beide partijen voortbestaan, maar het verdedigen en uitbreiden van de democratie en de verbetering van het levenspeil van de werkende bevolking eisen gemeenschappelijke daden. En zonder uitstel!

De Franse socialistische partij heeft ingezien, dat alleen de socialistisch-communistische eenheid in staat is alle vitale krachten van het werkende volk en van de natie wakker te maken en hiervoor in beweging te brengen.

De Communistische Partij van Nederland begroet deze ontwikkeling, gericht op een gemeenschappelijke inspanning van socialisten en communisten om een reële en positief alternatief te stellen tegenover de huidige degeneratie, verwildering en ongeremde uitbuiting.

In de afgelopen weken is in Nederland echter duidelijk geworden, dat de stroming-Den Uyl in de PvdA de weg naar eenheid van actie nog verspert. Zij opponeert tegen de politiek van Biesheuvel — zodra echter de vraag gesteld wordt 'wat hiervoor in de plaats?' is het enige en armzalige antwoord: 'herstel van de coalitie met de confessionele partijen onder leiding van de KVP'.

In ons land bestaan echter reeds sinds lang een progressieve meerderheid onder het volk en een actieve samenwerking van socialisten en communisten, in de bedrijven, in de massabeweging, in het NVV, in de studentenbeweging, in de jongerenacties tegen de Amerikaanse oorlog in Vietnam, in gemeentebesturen en provinciale besturen. Het gaat er thans om deze bestaande progressieve meerderheid verder te versterken en in de regering tot gelding te brengen.

Van groot gewicht is hierbij dat in het politieke centrum van ons land, Amsterdam, evenals in Groningen, Zaanstreek en andere gebieden, de CPN en de PvdA de grootste partijen zijn, die samen een ruime meerderheid van de bevolking achter zich hebben. In de hoofdstad heeft de CPN het vertrouwen van de arbeiders in de grote bedrijven, met wier oppositie iedere regering rekening moet houden als zij poogt tegen de arbeidersbelangen te regeren. Den Uyl wijst de samenwerking met de CPN af en roept daarbij de koude-oorlogstrom als hij de CPN verantwoordelijk wil stellen voor fouten, voor revisionistische misdrijven en fouten, in socialistische landen van Oost-Europa.

Dat is misleidend, aangezien de CPN een der eerste communistische partijen van West-Europa is, die zich daar met nadruk en ook in haar praktische optreden van heeft geïdentificeerd.

De CPN heeft overigens alle redenen om met voldoening terug te zien op haar internationale optreden in het verleden. De strijd tegen de koude oorlog, tegen de agressie van de USA, tegen het Westduitse revanchisme, tegen het kolonialisme in Indonesië en elders, waaraan zij heeft deelgenomen en waarvan zij in ons land de kop nam, begint juist thans vruchten te dragen voor de vrede en veiligheid van het Nederlandse volk. Onder de gewijzigde internationale verhoudingen zet de CPN die strijd voort in vormen, die daaraan beantwoorden, en als een volledig autonome en onafhankelijke partij. De internationale koers van de PvdA daarentegen heeft ons land grote schade berokkend met haar volgzzaamheid ten opzichte van het Amerikaanse imperialisme, met haar koloniale oorlogen in Indonesië en haar even machteloze als onvruchtbare anti-communisme.

De voornaamste kopstukken van deze politiek, Drees, Berger, Goedhart c.s., hebben de PvdA verlaten. Maar het jammerlijke falen van hun afzonderlijke optreden met DS'70 onderstreept nog eens het onherroepelijke failliet van de oude rechtse PvdA-politiek.

De CPN heeft openhartig en consequent onjuiste stellingennamen en overdrijvingen ten aanzien van socialistische landen recht gezet. Het is de plicht van de socialisten in de PvdA om thans radicaal een streep te zetten onder de politiek van bukken voor de reactie, van hysterisch anti-communisme en pro-Amerikanisme, die thans nog een socialistisch-communistische eenheid voor een progressieve regering verhindert.

Voor de Nederlandse arbeidersbeweging is er geen weg terug — er is alleen een weg vooruit!

Daarom moet zij zich er goed rekenschap van geven wat het streven van Den Uyl naar herstel van een rooms-roze coalitie voor consequenties heeft.

Op sociaal gebied betekent een dergelijke coalitie in de huidige tijd dat er in plaats van een loonmaatregel van het Roolvink-type (waarbij een loonstop met het machtsapparaat van de staat afgedwongen wordt) een zogenaamde 'vrijwillige' opvoering van de 'nullijn' van Bakkenist zou moeten komen (die door de hoofdbesturen van de vakcentrales zou moeten worden uitgevoerd). En dat alles onder het bedrieglijke motto van 'inflatiebestrijding'!

De volstrekt afwijzende houding van de overgrote meerderheid van de arbeidersklasse en van de meerderheid van het NVV maakt zulk een vrijwillige loonstop tot een illusie. Wat de beloofde 'prijsbeheersing' aangaat, hoe is het daarmee gesteld? Bestrijding van de inflatie en de prijsopdrijving vereist een onoverbidelijk en dwingend optreden van de regering tegenover de grote concerns en financiers, die de prijzen opjagen en die de inflatie maken. Zolang deze ZELF via de rechtse partijen hun zaakwaarnemers in de regering hebben, is dat onmogelijk gebleken.

Op het terrein van de buitenlandse politiek komt zo'n rooms-roze coalitie er op neer, dat de PvdA alles zal moeten prijsgeven wat (onder de druk van de veranderingen onder de massa van het volk) ook maar enigszins afstand neemt van de politiek van de USA, van het Westduitse militarisme en van de NAVO-instructies. De KVP en haar partners immers steunen de Amerikaanse agressie in Vietnam. Zij willen Nederland volledig inschakelen in de kernbewapening en zij zijn bondgenoten van de revanchisten, de militaristen en wapenfabrikanten in de CDU-CSU in Bonn.

Dat zou wel de weg terug en geen weg vooruit zijn. Het zou betekenen, dat er steun gegeven wordt aan de reactionaire stromingen in Europa, die zich verzetten tegen normalisering van de Oost-West-verhoudingen en die zich vooral in de CDU-CSU genesteld hebben. Het is de politiek, waarvan in Nederland het Kalms-teken te zien is in de pogingen van Van Agt om de drie Duitse oorlogsmisdadigers op vrije voeten te stellen.

Op binnenlands gebied zou een nieuw verbond met de KVP en christelijke partijen ertoe leiden dat de PvdA terugkomt op haar afwijzing van de anti-stakingswet, van justitiële bemoeienis met de medische abortus en van een reeks ondemocratische maatregelen, die het onderwijs in al zijn geledingen treffen en afbreken.

Dit is tegen de belangen van de grote massa van het volk!

En de reactie speculeert daar thans in alle openlijkheid op. Dit spel moet direct doorbroken worden! Wat wil Biesheuvel in zijn nadagen?

Hij wil eerst de begrotingen door het parlement jagen en dan pas verkiezingen. Een methode, waartegen naast de CPN ook de PvdA zich terecht gekeerd heeft.

Het gaat er nu om de daad bij het woord te voegen. Dat kan alleen maar gebeuren door de behandeling van maatregelen, onder en begrotingen die de belangen van het volk direct schaden, te blokkeren en **DOOR DE BEGROTINGEN IN IEDER GEVAL TE ONTKRACHTEN DOOR ER DEMONSTRATIEF TEGEN TE STEMMEN.**

Van Biesheuvel kan slechts één prioriteitenlijst worden verlangd:

- intrekking van de wetten op de verhoging van het collegegeld tot duizend gulden en op de huurharmonisatie;
- ongedaanmaking van het plan om werklozen in de toekomst voor een lager loon aan het werk te zetten;
- afvoering van omstreden wetten als de anti-stakingswet, zoals gret door communistisch initiatief in de Tweede Kamer reeds met de behandeling van de abortuswet van Van Agt en Stuyt is gebeurd.

Het is nodig dat eerst het volk zich uitsprekt!!

De strijd gaat nu tegen het kabinet-Biesheuvel in zijn nadagen.

Maar tenzelfder tijd zal dat moeten worden **EEN STRIJD VOOR EEN NIEUWE FORMATIE**, die geen terugval is in het oude schema dat nu door Den Uyl en enkele van zijn medestanders weer voor de dag is gehaald.

Geen dans op het slappe koord, waarbij de volksbelangen verkwanseld worden!!

Als de PvdA hieraan meedoet plaatst zij zich tegenover de doelstellingen van de massa-acties van de laatste jaren, verwijldt zij zich van de vele groepen van de bevolking die duidelijke eisen naar voren brengen en geeft zij zich bovendien over aan een illusie. Want het voornaamste bindmiddel van de rooms-roze coalitie was immers de koude oorlog in de Oost-West-betrekkingen. En terugkeer hiernaar is niet reëel.

Het is nu tijd een andere weg in te slaan en te breken met hetgeen in het verleden ondeugdelijk en slecht is gebleken.

Er moet in Nederland EEN NIEUWE REGERINGSMACHT gevormd worden, waarvan socialist en communisten de spil vormen, in samenwerking met alle democraten en progressieve gelovigen, en steunende op het NVV als vakcentrale, waarin honderdduizenden arbeiders van verschillende politieke overtuiging zich reeds verenigd hebben en zich in nog grotere getale zullen aansluiten als er een progressieve regering tot stand komt.

De Communistische Partij van Nederland gaat deze verkiezingen in met haar verkiezingsprogram van 1971, dat ook thans ten volle van kracht is. Zij streeft naar **DE VERVANGING VAN HET BIESHEUVEL-BEWIND DOOR EEN PROGRESSIEVE EN DEMOCRATISCHE REGERING!**

De eerste voorwaarde voor de verwerkelijking van een dergelijk initiatief is **VERSTERKING VAN DE CPN!**

Wij doen een beroep op de kiezers, die de vorige maal reeds hun stem op onze partij uitbrachten en die hebben kunnen constateren dat de politiek van de CPN reëel is en ook tot uitvoering komt, om niet slechts opnieuw hun stem aan onze partij te geven, maar om ook actief te werven voor onze partij, die juist in deze tijd een diepgaande invloed op het politieke leven uitoefent.

Wij doen ook een beroep op de kiezers, die een vorige keer nog de 'oplossing' van een schaduwkabinet van PvdA, D'66 en PPR voorgeschoteld kregen, maar die hebben kunnen zien dat er zonder communistisch-socialistische eenheid niets positiefs kan worden bereikt.

Wat de PSP betreft: zij is alleen maar een sta in de weg voor die eenheid en is in de praktijk een hulpstroep van de reactie. Reeds bij de verkiezingen in 1971 hebben vele vroegere kiezers haar de rug toegekeerd. De PSP is thans verworpen en ineen-geschrompeld tot een klitscollege, dat zowel van de arbeidersmassa als van de studentenbeweging en de werkende jeugd volkomen geïsoleerd is. Inwendig wordt zij verscheurd door een beginselloze machtsstrijd van groepjes en personen. Men vraagt zich af waarom haar kopstukjes zo ijverig door regeringsinstanties als de NOS voor radio en televisie naar voren worden gehaald. De verklaring hiervoor is te vinden in het zoenaamde discussie-stuk van de PSP over de kabinetseris. Daarin zijn een hoop schijn-linkse frases over buitenlandse aangelegenheden te vinden, maar er staat geen woord in over een reële loonsverhoging voor de werkers in Nederland. Integendeel, er wordt daarin de bereidheid tot een vrijwillige loonstop bepleit, waardoor de PSP zich vierkant tegen de eisen van de arbeiders in de bedrijven richt en de kant kiest van Biesheuvel.

Jonge kiezers!

JUST UW GENERATIE IS HET BEU nog langer met de kop tegen de muur van de rechtse gelmachten te lopen. Zij is het beu om alleen als winstobject te worden behandeld en bovendien nog langdurig soldaatje te moeten spelen om die winsten te beschermen.

Daarom rekent bij deze verkiezingen de Communistische Partij van Nederland juist op de jonge generatie, die voor het eerst naar de stembus gaat. Zij wil immers voor een menswaardige toekomst vechten en gruwel van de wreedheid en de machtswellust, waarmee Nixon de oorlog in Vietnam voort en zijn vrienden, ook hier, die trachten goed te praten.

Voor de jeugd is eenheid van alle progressieve krachten de enige waarborg voor een zinrijke toekomst. Herhaaldelijk hebben de Nederlandse werkende en studerende jongeren en dienstplichtige militairen er blijk van gegeven in eensgezindheid de ouderen ver vooruit te zijn.

De CPN kan terecht aanspraak maken op de steun van de jonge generatie of het nu gaat om de belangen van morgen of om die van vandaag; het recht op werk en een woning, het recht op meningsuiting in het leger, op gedemocratiseerd kosteloos onderwijs, op sport en ontspanning.

De strijd, die de CPN samen met de jeugd voert tegen de misdadige oorlog in Vietnam, getuigt van onze besliste wil om alles te doen om elke oorlog, waar ook ter wereld, onmogelijk te maken.

De handen ineen voor vrede en een beter bestaan! Het grote festival van de communistische partij en van het dagblad De Waarheid op 30 september zal daarvoor een wrokroep zijn!

Het partijbestuur van de
 Communistische Partij van Nederland